

בש"פ 3338/24 - שארי פייסחוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3338/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העוררת: שארי פייסחוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 63193-05-23 שניתנה ביום 15.04.2024 על ידי כבוד השופט י' מינטקביץ

תאריך הישיבה: י"ג בניסן התשפ"ד (21.04.2024)

בשם העוררת: עו"ד אורי בן נתן

בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 63193-05-23 שניתנה ביום 15.04.2024 (כבוד השופט י' מינטקביץ), ובמסגרתה נדחתה בקשת העוררת לעיון חוזר בבקשתה לביטול הפיקוח האלקטרוני המוטל עליה וכן כי יתאפשר לה לצאת לעבודה.

1. בתמצית, נגד העוררת הוגש ביום 25.05.2023 כתב אישום חמור המייחס לה עבירה של ניסיון רצח לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן עבירה נוספת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 34א(א)(1) לחוק זה.

2. על פי האמור בכתב האישום, העוררת נטלה חלק בניסיון רצח של המתלונן, זאת יחד עם נאשמים 1-2 לכתב האישום, ועל רקע קשרים רומנטיים בהם היה מעורב המתלונן. בתוך כך, תפקידה של העוררת היה ליצור קשר

עם המתלונן "באמצעות חשבון פיקטיבי אותו פתחה באפליקציית הטיק-טוק", להכווין אותו לזירת האירוע בו ארבו לו נאשמים 1-2 ולעדכן את אלה האחרונים, בזמן אמת, על אודות מיקומו. בהגיעם לזירת האירוע, ירו נאשמים 1-2 יותר מ-11 כדורים, כך נטען, אשר גרמו "למתלונן שני פצעי ירי ביד שמאל, פצע ירי בגב, פצע במצח ופצע בקרקפת".

3. ביום 14.08.2023 הורה בית משפט קמא על מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בעניינה. ערר על החלטה זו נדחה במסגרת החלטת השופט ד' מינץ, אשר ציין בין היתר, כי "בית המשפט המחוזי מצא איזון ראוי בין צרכי המשמורת והפיקוח על העוררת, נוכח העבירות החמורות המיוחסות לה [...] לבין נסיבותיה האישיות וטיב מערך הפיקוח שנקבע" (בש"פ 6944/23 פייסחוב נ' מדינת ישראל (26.09.2023)).

4. במסגרת החלטותיו מיום 17.12.2023 ומיום 18.01.2024, נעתר בית משפט קמא לבקשות העוררת והורה על פתיחת ארבעה חלונות התאווורות בשבוע, תוך שהודגש כי "מעצר תחת פיקוח אלקטרוני, הוא המינימום האפשרי לאור המסוכנות העולות מהעבירות".

5. ביום 09.04.2024 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרה, במסגרתה עתרה כי יותר לה לצאת לעבודה וכן כי יוסר הפיקוח האלקטרוני המוטל עליה. בקשה זו נדחתה בהחלטת בית משפט קמא מיום 15.04.2024, היא ההחלטה מושא הערר.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי לא ניתן, בשלב זה, להקל עוד בתנאי המעצר בו שוהה העוררת. כאמור לעיל, לעוררת מיוחסות עבירות חמורות ביותר, כאשר, לכאורה, חלקה בביצוע עבירות אלה - אינו מבוטל.

יוער, כי הנסיבות האישיות המפורטות בערר כבר קיבלו ביטוי בהחלטות בית משפט קמא שפורטו לעיל, שהורה, כאמור, על שחרורה של העוררת למעצר בפיקוח אלקטרוני ועל פתיחת חלונות. בהחלטות אלה, ממילא, הלך בית משפט קמא כברת דרך ארוכה לקראת העוררת. משכך, אכן, טרם הגיעה העת לעיון חוזר בתנאי מעצרה של העוררת (השוו: בש"פ 385/24 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה 16 (05.03.2024)).

7. סוף דבר: הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשפ"ד (21.4.2024).

שופט